

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 4485-12-15 - בקשה מס' 1-

בפני כבוד השופטת שפרה גליק תאריך: 30.12.15

התובע:

א.ב.

ע"י ב"כ עו"ד דוריס גולשה-נצר (מ.ר 18559)
ו/או עו"ד רועי אשכרי

נגד

הנתבעת:

נ.ב.

ע"י ב"כ עו"ד מרקוס

החלטה

ההליך

1. בפני בקשה לפסיקת מזונות זמניים, שהגיש בעל (להלן: "המבקש") כנגד אשתו (להלן: "המשיבה").
2. הבקשה הוגשה ב-06.12.15 והתגובה לבקשה הוגשה ב-24.12.15.
3. משכך, ניתנת החלטתי.

הרקע ותמצית טענות הצדדים :

4. המבקש הגיש כנגד המשיבה, "תביעה למזונות בעל", בסכום חודשי של - 2,500 ₪ בצרוף הוצאות רפואיות.
5. המבקש טען בתביעתו, כי הוא והמשיבה נישאו ב-2010, מנישואי הצדדים נולדו שני ילדים ב-2011 וב-2012.
6. לטענתו של המבקש בתביעתו, עד לפרוץ המשבר, התגוררו הצדדים וילדיהם ביחידת דיור בבית הוריו בהרצליה.
7. לטענתו של המבקש הוא מעולם לא עבד, נפלט מכל מסגרת שהיה בה, ועסק במשך כל השנים בטיפול במשק הבית ובגידול הקטינים.
8. המבקש טען כי המשיבה עובדת כמנהלת ב.... ומשתכרת בסך של 8,000 ₪ בממוצע בכל חודש.
9. לטענתו של המבקש במהלך 40 שנות חייו לא עבד ולא נמצא במעגל העבודה, ואילו המשיבה היא שעבדה ופרנסה את התא המשפחתי, וזה היה הסדר שביניהם.
10. עוד טען המבקש, אין לו כל רכוש, והרכוש היחיד שיש לו הוא מחצית מהסכום של 235,000 ₪ שנחסך מהכנסת המשיבה בחשבונם המשותף של הצדדים, וככל שלמדתי מכתבי הטענות הנוגעים לתביעת מזונות הקטינים (תמ"ש 17307-08-15) עוקלו על ידי המבקש במסגרת תביעת הרכוש שלו בבית הדין הרבני.
11. לטענתו של המבקש, הוא פיתח תלות כלכלית במשיבה, הוא הוסיף וטען, כי משסרב להסכים לדרישת המבקשת להתגרש, היא "החליטה למרר את חייו, עזבה את הבית עם הקטינים, תוך שהיא מוציאה את הקטינים ממוסדות החינוך ומהגנים, בלי ליידע את התובע ומבלי לקבל את אישורו..".

12. המבקש איפוא פירט בכתב הגנתו כי הוא זקוק למזונות בסך 2,500 ש"ח, וכן ביקש לחייב בהם את המשיבה לרבת בהוצאת רפואתו.
13. לטענתו של המבקש, המשיבה יכולה ומסוגלת לשלם את מזונותיו נוכח הכנסתה ופוטנציאל הכנסתה.
14. המבקש מבסס את עילת תביעתו על פסק הדין, בבע"מ 3151/14 **פלונית נ' פלונית** (5/11/15) מפי **כבוד השופטת ברק ארז**, וכן על ההלכה שהתפתחה בעניין מזונות משקמים, שהם מזונות מן הדין האזרחי לפי עקרונות ההסתמכות ותום הלב.
15. בתביעה טרם הוגש כתב הגנה.
16. בתגובה לבקשה, כפרה המשיבה בטענות המבקש בבקשתו. לטענתה, אין כל בסיס משפטי ועובדתי לתביעה, ולבקשה, והתביעה, לטענתה הוגשה "**בחוסר תום לב, במטרה להכביד ולפגוע בה**".
17. לטענתה של המשיבה, חיי הצדדים היו מלווים תמיד באלימות מילולית ואף פיזית.
18. עוד טענה המשיבה, כי המבקש החליט באופן חד צדדי, כי אינו חייב לפרנס את משפחתו, והוא מסרב לצאת לעבודה, לא זו בלבד, אלא שלטענת המשיבה, המבקש סובר כי אשתו - היא שצריכה לפרנס את עצמה ואת ילדיה, "**..וכיום מבקש באורח מוזר ואבסורדי, שתפרנס גם אותו**".
19. עוד טענה המשיבה, כי היא זכאית עפ"י הדין, לוותר על מזונותיה, אבל אין לה כל חובה מכל סוג ומן הסוג שהיא לפרנס את בעלי. לטענתה של המשיבה, "**..המבקש ללא כל סיבה ראויה, נגלית אל העין סובר שאינו יכול סובייקטיבית לעבוד ומבקש שהמשיבה תעשה זאת עבורו**".

20. לטענתה של המשיבה, מיד לאחר שסילק אותה המבקש מן הבית הוא הגיש תביעה לגירושין בה כרך את הרכוש ומשמורת הקטינים, ואף עתר לקביעת הסדרי ראייה.

21. המשיבה כפרה בטענתו של המבקש כי הוא זה אשר היה "עקר הבית", בלא שצרף ראיות לכך לטענתה, גם טענת המבקש, כי הוא לא עבד 6 שנים ולכן יש לשמר מצב זה, הינה אבסורדית.

22. לטענת המשיבה, המבקש הוא בן 34 שנים בלבד, ועבד גם עבד, שנים רבות מאז היותו נער, עם אחיו בהרכבת פרקטים, והיא תציג על כך ראיות. עוד הוסיפה המשיבה, כי הנימוק, למבקש העדר יכולת הסתגלות והתמדה, אינה סיבה שיש בה כדי לפטור את המבקש, ולפטרו מחובת מזונות על פי הדין.

23. עוד טענה המשיבה כי הכספים ש"נחסכו" לכאורה, הם כספים שקיבלה מיורשת אמה, מתנות חתונה, וחסכון לדיור שנעשה כהוראת קבע בבנק ממשכורתה. המבקש "חסם" את הכספים ע"י כך שהורה כי שחרור הכספים ייעשה ע"י שתי חתימות והקפאת הכספים ע"י המבקש נעשתה כדי למנוע מהמשיבה וילדיה להשתמש בכספים למטרות של קיומם הפיזי.

24. המשיבה טענה כי אין למבקש כל עילה לתבוע מזונות ממנה ועל אחת כמה וכמה מזונות זמניים. טענתו של המשיב כי היא פרנסה אותו, ולכן צריכה להמשיך בכך, עומדת בסתירה למציאות שבה המבקש תבע מן המשיבה להתגרש. גם נסיון המבקש להשען על הפסיקה המצוטטת נעדרו, לטענת המשיבה, כל הצדקה משפטית ואין ללמוד מפסק דינה של **כבוד השופטת ברק ארז** בבע"מ 3151/14 כל מאום, שכן המדובר שם במערכת עובדתית שונה לגמרי. אין בפסק דין זה, מזונות זמניים והמערכת העובדתית שונה לחלוטין, הציטוט שהוא ע"י המבקש הוא בחזקת "אוביטר" בלבד.

25. להשלמת הרקע אציין, כי במסגרת תמ"ש 17307-08-15 פסקתי מזונותיהם של כל אחד מילדי הצדדים בסך 2,000 ₪ לחודש. (ראה פסק דיני מיום 27.12.15).

26. אקדים ואומר כי הדין האישי של הצדדים הוא הדין העברי, בהיות שניהם יהודים. לפיכך השאלה בדבר החיוב במזונות תהיה על פי דין זה, ראה סעיף 2 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) תשי"ט 1959.

27. למעשה כבר כאן הייתי צריכה לדחות את בקשת המבקש למזונות זמניים, אך אתייחס גם לנימוקי הבקשה באשר למזונות אזרחיים.

28. כבוד הנשיא ברק בפסק הדין המוביל בסוגיית המזונות האזרחיים רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני (2003) (פ"ד נ"ח (2) 213) מדגיש כי אין להקיש מהלכה זו חובת מזונות בין בני זוג יהודים שנישאו כדמו"י בארץ. ראה עמוד 236 לפסק הדין מול א' ו-ב', ובעיקר עמוד 237 לפסק דין זה מול א' ו-ב', ממנו אצטט להלן:

".. ראשית אין בפסק דיני זה, שיש בו לבסס טענה בדבר "מזונות אזרחיים" החלים על בני זוג יהודים, תושבי הארץ ואזרחיה, אשר נישאו כדמו"י (או שהם ספק נשואים) על נישואין אלה חל המשפט העברי, ופסק דיני זה, אינו בוחן מערכת זו ; אין בו דבר על תחולתם של דיני החוזים הכללים על בני זוג אלה, וממילא אין בו דבר על תפקידו של תום הלב בהקשר זה.."

29. אוסיף ואומר כי אין בידי לקבל את "הישענותה" של באת כוח המבקש על פסק דינה של **כבוד השופטת ברק ארז** בבע"מ 3151/14 (פורסם במאגר "נבו") וזאת מכמה טעמים:

ראשית, המדובר באשה (ולא באיש) שאינה צעירה, בת למעלה מחמישים, אשר לא עבדה "במשך יותר משלושה עשורים".

שנית, בערעור במחוזי חזרו וקבעו כי קביעת המזונות לאשה נסמכה על הדין האישי, ולסרבנות הגט מצידה תהיה השפעה על מזונותיה.

שלישית, גם בפסק דינה של **כבוד השופטת ברק ארז** היא מציינת במפורש כי

"גם הזכאות לפסיקתם של מזונות משקמים לפי עקרונות המשפט האזרחי (על בסיס עקרונות של הסתמכות תום לב, הוכרה זה מכבר בפסיקתו של בית משפט זה לגבי בני זוג במערכת זוגית שאינה כפופה להסדרה של דין אישי דתי... ידועים בציבורים... או אף בני זוג שנישאו בנישואים אזרחיים בחו"ל..

עד כה טרם הוכרה זכאותם של בני זוג נשואים כדת משה וישראל ל"מזונות משקמים" בבית משפט זה, עם זאת לפחות לכאורה, אין לשלול את האפשרות של הכרה בחיוב מזונות מכח עקרונות דומים של הגנה על הסתמכות, הגינות ותום לב, גם כאשר בני הזוג נשואים כדין..."

30. אמירת אגב אחרונה זו, אינה מצדיקה פסיקת מזונות זמניים בשלב זה. משנה תוקף יש לדברים כאשר המבקש הוא בן 34, המדובר בנישואים קצרים (5 שנים) ולטענת המבקש אין הוא עובד כי "קשה לו" להסתדר במסגרות. אין כאן "תלות כלכלית" כפי שטען המבקש של גבר צעיר, לאחר 5 שנות נישואים בלבד, ולפחות לצורך מזונות זמניים - אין כל עילה מוכרת בדין.

31. אזכיר עוד שהמבקש גם הגיש תביעת גירושין כרוכה לבית הדין הרבני, האמנם יש כאן תום לב, בתביעת המזונות? תמהתני.

סיכום של דבר

32. הבקשה נדחית.

33. המבקש ישא בהוצאות הבקשה בסך - 2,500 ₪.

34. ניתן לפרסם בהשמטת שמות.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ו, 30 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה